

En tävlingsmänniska som skriver dikt

: *medlemsporträtt Matilda Blomquist*

Dalapennan är, som ni alla vet, en produkt för och av intressanta människor som gärna lägger sin tid och kraft på det skrivna ordet. De är engagerade och bryr sig om sina medmänniskor. Jag har fått förmånen att träffa och prata med Matilda Blomquist, som just nu bygger upp sin framtid. En person som har skaffat sig och håller på att skaffa sig kunskaper som kommer att hjälpa henne i det framtida spännande livet.

Jag blir berörd när jag läser hennes CV, läser hennes profetior för framtiden och tar till mig hennes förhoppningar av det spännande liv man kan få om man grundar sina val i livet för att framtiden skall bli bra.

Matilda är 20 år. En ung dam med skinn på näsan, mycket innanför pannbenet och med en god tilltro på livets möjligheter. När man som jag själv just passerat de 70, inser man att denna härliga person har skaffat ett tjugotal korgar att lägga sina ägg i. Skulle något ägg ramla ur korgen längs vägen har hon många, många fler ägg att satsa på, för att livet skall gå positivt framåt. Hon har redan i denna ålder en bredd på sin framtida väg.

Hon har inte skapat denna väg, för att hon skall glida fram på den breda vägen och sedan ta det lugnt, för att bara ha det bra. Det finns så härliga värderingar i Matilda, hennes hjärta är stort och varmt. Hennes mål är så stora och goda för folk i hennes närområde, men även för omvärlden. Matilda tar utmaningar och vill lösa livets problem. Det finns hopp om framtiden med personer som hon. Världen ligger platt och väntar på dig, Matilda! Vi har fångat denna unga engagerade kvinna med tankarna i poesins värld, under en flytt till ny bostad. Mellan varven av packning av kartonger

berättar hon på sitt nyktra sätt om sin världsbild.

Hon är född i Östergötland, men har byggt sitt unga liv i Ludvika. Just nu satsar hon på sin utbildning. Hon har redan provat på att engagera sig i teatervärlden, något som hon gillar enormt mycket och som stärker henne. - Det kreativa skapandet inom teatervärlden känns viktigt, säger Matilda med ett leende. Dagens barn och ungdomar har ingen naturlig koppling till sitt kreativa skapande och det gör att barnen har problem att uttrycka sig genom konst, tror Matilda. Hon fortsätter och säger att samhället måste stärka möjligheten för barn och ungdomar i skolan att få möjlighet att utöva estetiska ämnen inom skolans väggar.

- Att skapa och förlora mig själv i andras skapelser, om det är musik, bilder, texter eller pjäser, det är bland det jag älskar mest i livet. Konst och kultur öppnar upp för oanade tankar och nya föreställningar av världen, den i och utanför oss, anser hon.

Matilda har haft möjligheten att se världen. Redan som barn fick hon chansen att se medelhavsregionerna, Kanarieöarna. -I Berlin var det fantastiskt att besöka stadsdelen Kreuzberg och en av bunkrarna i Gesundbrunnen från andra världskriget, berättar Matilda. Resan till Tyskland värdesätter hon högt, eftersom hon tycker att det tyska språket är vackert och kraftfullt. Hon har även varit på utbytesresa till Georgien där hon spelade teater. Matilda är stolt över att hon gick genom skolan med väldigt fina betyg, något som hon strävade efter och lade ner mycket tid på. Hon är en tävlingsmänniska ut i fingerspetsarna och tror att det är därför hon klarade skolan på ett utmärkt sätt. Hon tackar sina föräldrar för deras engagemang i henne under ungdomsåren. Det märks i hennes beskrivningar av barndomen att hon sätter stort värde på sina föräldrars insats. Matilda har under sin skolgång uppträtt på skolans scen under många år. Även medverkat i mindre konserter med sång, som hon utbildat sig i under drygt åtta år på Ludvika Kulturskola.

Matilda är en person som ni oftast kan möta om ni går på teater eller utställningar. Hon lyssnar gärna på debatter. Som barn tyckte hon om de klassiska barnprogrammen Tårtan (på VHS-kas-

set) samt Fem myror är fler än fyra elefanter.

Matilda kommer åter till sitt intresse för konst i dess olika former.

– Jag älskar att gå på utställningar, museer, teaterpjäser, konserter och uppläsningar. Jag tänker på det som konsten gör med mig, berör mig. Att arbeta med konst och kultur är något jag strävar efter hela tiden. Det är en grundläggande del i mitt liv och att kunna dela det med andra.

När vi diskuterar konst och teater kommer det fram att hon gärna kan tänka sig att regissera pjäsen Syskonbädd av Stina Aronsson och att spela en roll i någon av Ingemar Bergmans pjäser. Hon tycker att det kommer att bli intressant att följa Dalarnas Författarförbund många år framåt och kanske under den perioden få chansen att jobba som ordförande. Då skulle hon fortsätta att arbeta för skrivandet och litteraturen. Hon säger att det är viktigt att alla får chansen att skriva och dela med sig av sina tankar genom det skrivna ordet. Som sagt, hon är målinriktad denna unga dam.

– Jag skulle gärna göra ett porträtt av min sambo, William C. Woxlin, säger Matilda, men nu är det viktigaste för mig att genomföra mina utbildningar och lära mig mer om konst, teater, måleri och musik.

Nu följer vi Matilda i Dalarnas Författarförbund. En spännande framtid med denna ödmjuka person, som har glimten i ögat. Vi kan dock inte

lämna Matilda denna gång utan att beröra ämnet Metoo. Så här tycker Matilda om Metoo-rörelsen: – Metoo-rörelsen ser jag som en absolut nödvändighet, att offer talar öppet om de övergrepp som förövaren begått och att det tas på allvar. Att skulden läggs på de som begått brotten. Det är ett skeende som följer ett mönster av revolt som alltid funnits och som krävs för att förändra samhället och dess strukturer, en process som är i ständig rörelse. Människor får till slut nog av orättvisor. Metoo är en del av denna process. Jag tycker att det är nyttigt. Kvinnor är en grupp som fortfarande förtrycks och detta förtryck har det senaste århundradet börjat mötas av ett växande motstånd. Dock behövs också politiskt beslutsfattande för att skynda på detta arbete och verka mot alla sorters förtryck.

När vi summerar vårt samtal faller diskussionen tillbaka på våra första minuter, där Matilda fick redogöra för vem hon var som liten. Vad och hur hon såg på framtiden. Vi kom båda överens om att den Matilda är idag stämmer gott med den lilla 5-åringens syn på sig själv. Den vuxna Matilda, har blivit vad den lilla hoppades på att bli och det hon trodde på.

Tommy Söderlind

Publicerad i: Dalapennan 4/2019

Foto: William C. Woxlin